

เล่าเรื่องเล่น

“...หลักสำคัญต้องมีน้ำบริโภค น้ำใช้ น้ำเพื่อการ
เพาะปลูก เพราะว่าชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำคนอยู่ได้
ถ้าไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้าคนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้า
ไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้...”

ในหลวงและสายน้ำนั้น แทบจะแยกจากกันมิได้

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริส่วนใหญ่ มักเป็นเรื่องของการจัดการแก้ไขปัญหาน้ำ ด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเลึ๊งเห็นและตรัสหักในปัญหาเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง คงเป็นเพราะพระองค์ทรงคุ้นเคยกับน้ำมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ ไม่ว่าจะเป็นการทรงกิพา เช่น ทรงเชียงเรือ เรือใบ หรือการเล่นน้ำตามประสาเด็กในวังสระปุ่ม ดังที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชวิราษรานครินทร์ ทรงเล่าไว้ในหนังสือ เจ้านายเล็กๆ - ขุกขี้ตระกูลว่า

“แม่ให้เล่นน้ำด้วย ตอนแรกๆ เล่นในถังเบินซีงสมเด็จฯทรงทำให้หланฯ อาบน้ำในห้องน้ำ แต่ไม่สะดวก เพราะห้องน้ำมีมากและดำเนิน แม่จึงให้ทำถังไม้ทาสีใช้แทน เครื่องประกอบด้วยคือถ้วยชามตุ๊กตาและลูกมะพร้าวที่เขาใช้แล้ว...ต่อมาแม่ก็สร้างบ่อเล็กๆ ให้เล่น ซึ่งใช้น้ำประปาหรือน้ำฝนจากรังน้ำเมื่อฝนตก...”

นอกเหนือไปจากการสร้างเขื่อน ฝาย หรือผนหлевง เพื่อบริหารจัดการน้ำให้มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนแล้ว พระองค์ยังทรงใส่พระราชหฤทัยถึงคุณภาพของน้ำอีกด้วย เช่น แนวพระราชดำริ “อธรรอมปราบอธรรอม” ในการนำผ้าตบชวากำจัดน้ำเสียที่บีบมักกะสัน หรือการประดิษฐ์ “กังหันน้ำชัยพัฒนา” เพื่อช่วยบำบัดน้ำเสียโดยทรงได้รับแรงบันดาลพระราชหฤทัยจาก “หลุก” เครื่องวิดน้ำเข้านาจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

เล่น^{ตาม}
พ่อ